

като комикъ, но поучаваше както светый Павелъ и светый Іаковъ, двата тѣзи стѣла на Християнската вѣра.

Инквизиторътъ огѣди чувствата на събраніето, познаваше че Испанцытъ сж набожны, и искаше да докаже че Жуанъ д'Авила е лошъ католикъ. И като са обърнакъ къмъ апостола, рече му лукаво :

— Брате мой, много ни е жално дѣто сме принудены днесъ да укоримъ единъ служителъ на Евангелието, който до тѣзи минута бѣше примѣръ на добродѣтели. Но сички сме слабы и смъртни. Лукавыйтъ духъ бди, завладѣва изведнѣжъ невнимателнытъ. Не искамы да търсимъ причината на туй твое измѣненіе, но доказа са отъ шестмина свидѣтели че твойтъ толкозй просвѣтенъ духъ са заблуди отъ заразителнытъ догмы на Германія. Много пѣти сте поучавали отъ амвона че външното великолѣпіе не значи нищо, че сичко състои въ чистотата на сърцето. Отричашъ ли го туй, брате мой ? и ученіята на Реформаціята не сж ли таквызы ?

— Колкото за изразеніята отричамъ гы, отговори Жуанъ д'Авила ; явно е че доносителитъ ми измѣнихъ и цѣлата и думытъ ми. Рекохъ, преосвещенный, и го повтарямъ предъ васъ, че външнытъ дѣйствія сж нищо ако тѣ неспхождатъ отъ сърцето и правотата на душата. Вѣрвате ли, преосвещенный, че Богъ обыча оногосъ който са покланя на жъртвеницытъ и цалува праха на църквытъ, а има душа осквернена отъ убійство, отъ мщеніе или отъ блудство ? Вѣрвате ли че той ще слуша оногози, който вика съ стелананье, « *Боже мой, помилувай ма,* » а въ сърцето си крои погубванъето на неприятелиа си, оногози който дума на Іисуса « *Агиче пречистый бѣди ми милосердѣ* » но подиръ молитвата са готви да извърши злодѣяніе, оногози...

— Брате мой, пресѣче го инквизиторътъ смутень, нец о